

18.10.2010.g.

Napad gihta i bolovi od kojih ne mogu spavati "preselio" me pred kompjutor te sam poslao desetak e-mailova nekim prijateljima i mojoj sestri Božici. Sada sam se "preselio" u moj duhovni dnevnik jer imam u sebi puno toga što bih htio u njega zapisati. Toliko je toga da ne znam od kuda bi počeo.

Početi ću od moje sestre Božice. Ona živi u Austriji i danas sa svojim mužem, mojim šogorom Vladom ide na njihov sud, na ročište, gdje će potpisati sporazumni razvod braka, sudac će donijeti takvo rješenje i nakon 22 godine braka i zajedničkog života "PUF!", nema više. O, KAKO JE TO ŽALOSNO!

A iz vana, nitko od nas, s kojima su se družili i bili bliski nije to slutio. Kada mi je to šogor prije nekih mjesec i pol dana to nagovijestio, mislio sam da je to samo prolazna kriza u braku kakove imamo svi mi. Ali ne, kroz nekoliko dana telefonski mi je samo to potvrdio da su se oboje usuglasili. Interesantno, bilo je puno suza i plača s jedne i druge strane, nije bilo mržnje, vike i tuče. Ne, možda nešto malo previše ponosa i puno, cijelo brdo, raznih nerazjašnjenih životnih situacija o kojima nisu razgovarali nego su ih redovno "gurali po tepih". U svemu tome, što je trajalo kroz godine, izgubili su se među njima i smisao i razlog zajedničkog života. I jedan i drugi više ga nisu vidjeli. I puno sam odvojeno razgovarao s jednim i drugim. I ja sam shvatio što je osnovni razlog toga razvoda ali me oni nisu mogli u tome shvatiti a kamoli prihvatiti. Ni jedan ni drugi ne idu u crkvu, na misu. Nisu praktični vjernici mada su obavili potrebno i dobili su one osnovne kršćanske sakramente. Izgubili su ili bolje reći nisu pustili Gospodina u svoj život. TO JE OSNOVNI RAZLOG. Jer da su imali Gospodina u svojem životu ne bi im se ovo dogodilo. Gospodin to ne bi dopustio i branio bi ih od pakosti zla i njegovih duhova. JER NAS VOLI. I njih voli ali ga oni ne zovu u pomoć i ne traže njegovu ljubav. A čim nema u braku Gospodina i njegove ljubavi javlja se zlo sa svojim "darovima". Sebičnost, egoističnost, srdžba, licemjerje, laž, nepoštivanje, oholost, preponosnost, itd. O, ima zlo puno darova za sve nas koji nemamo Gospodina kraj sebe.

I dao sam, i sestri i šogoru, svoje članke, pisana razmišljanja i svjedočenja o tome koliko je meni Gospodin pomogao da uspijem sačuvati svoj brak i odnos sa suprugom i djecom. Govorio sam im o Gospodinu. Sestra me nešto više slušala nego šogor. I kazala da ona vjeruje u Boga. O, kako teške riječi "Ja vjerujem u Boga". Ali ta vjera je toliko slaba da se "spotaknula" već na očuvanju braka. Ali, dobro i to je neki početak. Puno smo se molili ovih dana za njih i njihovo očuvanje braka, prikazali smo više misa. A Gospodin će pokazati svoju volju. On zna što je za

njih najbolje.

Kroz moje obraćenje, a pogotovo zadnjih nekoliko mjeseci, doživio sam veliko iznenađenje kada sam se malo "okrenuo oko sebe" i vidio koliko ima žena koje jako prakticiraju vjeru a iza sebe imaju rastavljene brakove. I nisam znao, do prije nekoliko mjeseci, kako im je teško. Ne mogu ići na ispovijed i ne mogu primiti Gospodina kroz hostiju na misi. **NE MOGU NI ZAMISLITI KAKO IM JE TEŠKO.** A onda mi opet često "padne na pamet" pa koliko su one uložile truda da se mole za obraćenje svojih muževa kod Gospodina. Jer, najčešće su u tim rastavama bili muževi ti koji su "rušili" međusobne odnose i brak. Opijanje, bludničenje, maltretiranje, fizičko zlostavljanje itd. Da, prema našim ljudskim kriterijima to su sve pravi razlozi za rastavu braka. Naš moderni način života štiti u svemu pojedinca ali ne i brak i zajednički život. A, čini mi se da Biblija poznaje samo bračnu nevjeru kao razlog za rastavu braka. Sve ostalo nije valjani razlog da ono što je Gospodin Bog združio čovjek neka ne razdruži. I uvijek mi je u glavi majka od Glorie Pollo (**PRIČA JE NA INTERNETU**) koja se cijeli život molila za svojeg nevjernog muža da se obrati kako bi sačuvala brak. I njezina kćer ju je nagovarala da ostavi supruga, njezinog oca. Ali ne, ta žena je uporno podnosila njegovu nevjeru želeći očuvati brak kojega joj je Gospodin dao. I kazala je kćeri da ako ga ona ostavi da tko će onda moliti za njega i bit će osuđen na propast. I Gospodin joj je uslišio molitve i obratio joj muža i od nevjere i od drugih poroka i on se vratio Gospodinu i molitvi. A spasila ga je muka, trpljenje i molitva njegove žene. Ona je time i sebe spasila jer da tako nije činila teško bi se opravdala pred licem Gospodinovim kad bi došla pred njega i kada bi ju on pitao da što je učinila i koliko se molila za spas i obraćenje svojeg muža i spas svojega braka. Ne znam da li bi imala ikakov suvisli odgovor.

Da moje sestra i šogor imaju u sebi Gospodina, da ga pozovu k sebi u pomoć, da se mole jedan za drugoga, spašavanje braka bilo bi "šala mala" a budući zajednički život radost i pjesma. Ali zlo ne da, za sada je jače i izgleda da će ponovno likovati jer će srušiti još jedan blagoslovljeni brak, što je trebalo biti najčvršća veza muža i žene na zemlji. I neće mojoj sestri i šogoru biti kasnije lako mada im se sada tako čini. Jer će zlo sada od njih tražiti njihove duše i morati će se sami protiv njega boriti. A da su u braku borili bi se zajedno i imali Gospodinovu pomoć. O, **KAKO SAM ŽALOSTAN! BOŽE POMOZI MOJOJ SESTRI I ŠOGORU I SVIMA KOJI SU U TAKVIM PROBLEMIMA. NE DAJ GOSPODINE DA ZLO POBIJEDI. USLIŠI MOJU MOLITVU!**